

Apokrif Mika Waltari-szonettek

„Inniár a végtelen vágyakra vágyom...”

(Babits)

A halhatatlan

I.

Én, Turms, akit sorsom fogva
tartott sokáig, jussomért orozva
fölkerekedtem, kutakodva, nyomozva,
és lettem tágasabb cella foglya –
önmagam gyűrűs öledbe
vetettem önként – ébredve és feledve
mindent, önzésemben vihart teremtve
magam körül – de eljött az este,

s most itt állok e kopár hegyen.
Alattam – Esztergom? etruszk népem? –
sűrűg elérhetetlen eszmélkedés tűzében,
(no, egyébben is, ha elfogy a szemérem),
most elrongyolt testem levetem.
A Halhatatlan Istent keresem

II.

– én, akit halhatatlannak tart népem.
Vizsgáltam: miért? és: miért nem?
s megértettem: e világot nem értem
meg soha, mert nincs minden értem,
és vérszomjasak az ifjú istenek.
Nézz körül, barátom, ezt lehet,
emezt nem, s hogy ma itt köztetek
lehettem, lélegzem, írítetek, szeretek,
s a többi... Így van ezredek óta.
Feni már fogait az ifjú Róma,
farkas-csecst szív minden idegen.
Utolsó órát jelez minden óra.
Keresztül kerten, részeg szőlőhegyen
a Halhatatlan Istent keresem.

Az egyiptomi

I.

Tapogatózva, tétován a vak
a kanyargó vízű patak
medre felett – zúg a fejvesztett, a nagy
víz (Duna? Özönvíz?) alatt,
és keskeny, sikamlós a híd,
ha van híd még. Dülöngél. Nem látja, kit
kérjen, hogy: segíts! És szívében lakik
már ördöge, hogy: hiába. Partjait

el nem éri. Nincs híd. Part. Már víz sincs. Vakon
átkeltem én, hogy veletek
legyek, és most, mint a díjűszó, csupaszon
líhegek, köhécselvek; miféle vízi Marathon
pástján – veletek? nem! csak előtettek! –
ördítok végre: segítsetek!

II.

– ha lehet még. Szívemben zajló titoknak
jég? vagy kő? táblái tornyosodnak,
s bűneim csak annál nagyobbak,
hogy nem láttam (vak úszik vakoknak):
a szennyárban Ámon üdvözölt,
velem volt roncsok és haldögök között,
s ha erőm volt: úszni! még! ő költözött
belém, és örködött lekem fölött –

s ha néha adtam, feledtem, aki mindig ad.
Most itt állok a páston meztelen.
Ha megérted, mit mond e papiruszdarab,
ne rejtőd el száznakozó arcodat.
Ember, aki Királynak született –
befürödtem magamban és bennetek –